

som endnu ikke engang existere i Concept, som vi ikke ville faae at see, og som ikke publiceres paa den sædvanlige Maade, hvorpaa Saadant skeer med Bestemmelser, ifølge hvilke Borgerne skulle kunne idømmes Straf. Lad være, at der maa fastsættes disciplinaire Ordensbøder for at holde de underordnede Agenter til at gjøre deres Pligt — det er ikke meget tiltalende, men det er maastee nødvendigt — men det er ikke paa nogen Maade nødvendigt at forbeholde en ubetinget Ret for Administrationen til at fastsætte Straffe, som ganske vist ikke ere saa store, at Haarene reise sig paa Hovedet over dem, men hvorved der dog gjøres et Brud paa et sundt, almindeligt Princip. Er der nogen Forseelse foruden dem, som her ere nævnte, som trænge til Straffebestemmelse, vil jeg bede den høitærede Finantsminister at stille Ændringsforslag i saa Henseende; kan det retfærdiggjøres, skal jeg gjerne give min Stemme dertil, men saadanne Etceteraer og Etceteraer in blanco kan jeg ikke ikke votere for.

Endnu skal jeg kun tillade mig at henvende mig til den høitærede Formand med den Bemærkning med Hensyn til dette Forslag af Mindretallet om, i Begyndelsen af Paragraphen at indsatte: „Naar Overtoldbestyrelsen skjønner“ o. s. v., at det rimeligvis er Ordførelsens Feil, naar det ikke tydeligt fremgaaer, at dette Forslag ikke er stillet til Paragraphen, men til Udvalgets Forslag. Det vil sees, at Fleertallets Forslag til § 25 i Forbindelse med Udvalgets Forslag til § 27 indeholder for det Første den Regel, at et foreløbigt Decret kan affiges af Overtoldbestyrelsen, og dernæst, at dette kan indankes for Domstolene. Naar § 25 efter Mindretallets Forslag udgaaer, er man fuldkommen enig om den foreslaaede Affattelse af § 27, idet det da bliver nødvendigt, at der forud for den indstyes disse Ord: „Naar Overtoldbestyrelsen skjønner o. s. v.“ Forslaget skulle saaledes være stillet til hele Udvalgets Endstilling om Affattelsen af § 27 saaledes, at det af Mindretallet stillede Forslag, for det Tilfælde, at § 25 gaaer ud, kommer til at danne Begyndelsen til den af Udvalget foreslaaede nye § 27.

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at der ikke let vil kunne finde nogen Misforstaaelse Sted her, da Udvalgets Mindretal har beeltaget med dets øvrige Medlemmer i at stille en anden Affattelse af § 27 i Forslag. Det maa altsaa være dertil, at Mindretallets Forslag er stillet. Vigtigst vilde det vel have været, om dette Forslag var stillet baade som Ændringsforslag og til Udvalgets Ændringsforslag, og tillige som Ændringsforslag til Lovudkastet. — Endnu skal jeg bemærke, at selvølgelig vil Afstemningen over Udvalgets Mindretals Forslag til § 27 væsentligt afhænge af Afstemningen over § 25.

Finantsministeren: Som det fremgaaer tilstrækkelig af Discussionen, er det væsentligt Spørgsmaalet om Straffebestemmelsernes Anvendelse, der her foreligger, og jeg skal derfor i Almindeligheden udtale, at jeg af de foreliggende Forslag tiltræder dem, der ere stillede af det samlede Udvalg, idet de af mig stillede Forslag ville findes at være rene Redactionsændringer, der nødvendigt følge af tidligere foregaaede Afstemninger. Hvad nu det Spørgsmaal angaaer, om det er aldeles nødvendigt at opretholde en saadan Bestemmelse som den, der findes i § 25, skal jeg dertil kun svare, at det er nødvendigt; jeg tilstaaer, at det stiller sig for mig som værende saavel i Sagens som i alle Vedkommendes Interesse, at Bestemmelsen opretholdes. Jeg kan heller ikke erkjende, at Straffen skulle være saa ulovbestemt, som den ærede Ordfører har meent, idet, som det ærede 11te kongevalgte Medlem (Riebe) har gjort opmærksom paa, baade Kategorien af Forseelserne og, om man vil, Størrelsen af Straffen til en vis Grad bliver fastsat i Loven. Det er dog underligt i en Lov at give ikke saa Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der ikke findes Straffetrusler, om man saa vil, til at fremtvinge Opretholdelsen, al den Stund disse Bestemmelser have en væsentlig Betydning, ikke alene for Administrationen ved Udførelsen af dens Pligter, men ogsaa ligeoverfor Staten. Jeg seer heller ikke, at der kunde være nogen overmaade stor Fare ved en saadan Bestemmelse; thi den er kun en Anvendelse af et Princip,